

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Trettende Session.

37te Møde.

Lirsdagen den 19de November Kl. 1.

(Fortsat.)

S. Sage (fortsat): Men saalænge der ikke findes nogen Regnskabslov, der indeholder en Bemyndigelse for Regjeringen, har den egentlig ingen Lovhjemmel til at udrede disse Udgifter i en ubestemt Tid, f. Ex. 3 Måaneder i det følgende Aar, og optage dem paa Regnskabet for det foregaaende Aar; men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at det vilde føre til at besværliggjøre og vidtløftiggjøre hele Regnskabsføringen, hvilket vi heller ikke kunne ønske eller finde rigtigt, og vi maae derfor stræbe hen til jo før jo hellere at faae en Regnskabslov, for at dette Spørgsmaal kan blive ordnet, og derved den Fasthed og Sikkerhed komme ind i det hele Forhold, som man hidtil umuligt har kunnet opnaae ved Instruxer til Revisorerne og Decisioner over de enkelte Regnskaber. Det er ikke blot, fordi det er vanskeligt for den ene Rigsdag bestandig at gaae i den forriges Spor, men der har blandt de forskjellige Statsrevisorer gjort sig forskjellige Anskuelser gjældende, og det vil erindres, at der opstod en Conflict mellem Folkethinget og Landstthinget, og det om meget væsentlige Punkter, blandt Andet, fordi Landstthinget ved en Tillægsbevilling for 1858-59, som det blev bemærket af den ærede sidste Taler, erklærede ingen Efterbevilling at ville vedtage. Enhver Sum, som er udredet, nægter det nævnte Thing at bevilge paa en Tillægsbevilling og udskyder den til Regnskabsdecisionen.

Naar nu dette skeer i et Tilfælde som dette, hvor man aflutter heelt den 31te Marts, vil det være umuligt, endog saa kun nogen lunde fuldstændig, at faae opgjort de forskjellige Indtægts- og Udgiftposter ved Regnskabet for Aarit. Ibet Folkethinget ikke alene kan afgjøre Sagen, kunne vi ikke engang give nogen Efterbevilling, og vi kunne ikke faae disse Poster frem i nogenlunde rimelig Tid; men de maae udskydes til et Regnskab, hvis endelige Afgjærelse ofte først finder Sted efter flere Aars Forløb. Paa den Maade kunne vi ikke benytte Tillægsbevillinger som tidligere, og man udskyder til en senere Regnskabsafgjærelse Poster, der uden Fare kunde være optagne i det paa gjældende Aars Regnskab, og altsaa opstaaer en stor Forvirring. Vil man kaste et Die paa de forskjellige Udgifter, som navnlig have foranlediget Overskridelserne, maa det staae klart for Enhver, at det ikke vilde være muligt, selv for den meest energiske Regjering, som paa den bedste Maade bliver understøttet af alle Mænd omkring i Landet, at faae dem opgjorte til den 31te Marts; det er navnlig Veivæsenet, Sandflugtens Dæmpning, Redningsvæsenet, forskjellige Bygningsarbejder og Bogstøvs Canal, som have fremkaldt de store Overskridelser; men en stor Deel af disse Arbejder bliver udført fjernt fra Regjeringens Sæde, en stor Deel af Regningerne skal først indsendes og berigtiges, det tager lang Tid, saa at der det ene Aar efter det andet er en Mængde Poster, som paa den Maade maae blive udenfor selve Aarsregnskabet. Jeg troer, som sagt, ikke, at dette Forhold er heldigt, men jeg maa anerkjende, at det er rigtigt, at denne Lov er fremkommen, som den er, og jeg haaber,